Tractatus Consequētiarū

Notādū Qꝫ ſcꝫm modernos ꝯña ꝑma ſubdiuiſione diuidit̃ in bonā ⁊ malā. Mala eſt qn̄ ad veritatē añtis nō ſeqꝛ tur veritas ꝯñtis. qꝛ in nullo caſu poſſibili poteſt añs eſſe veruꝫ ſine ꝯñte eiuſdem. et ergo non eſt bona ꝯſequentia. deus eſt. ergo celum eſt. Conſe quētia bona eſt duplex. ſcꝫ ſimplicit̃. ⁊ vt nūc. Cōſequētia bona ſimpl'r eſt que cōſtituitur ex terminis habentibꝫ ꝑpetuā habitudinē ad inuicem Sꝫ ꝯña bona. vt nūc eſt. que ꝯſtat ex terminis habitudinē habentibꝫ ꝯtingen tem. Et ꝯña (que dr̄ bona vt nūc in textu) eſt ſimpl'r bona ꝯña. vt hic. hō eſt aīal. ergo ſortes eſt aīal. qꝛ in nulla caſu poſſibili añs poteſt eſſe verꝫ ſine ꝯñte. vnde ſuppoſito ꝙ ſortes nō ſit adhuc hec eſt vera ſortes eſt aīal quod tamē moderni negant dicentes. ꝙ hoc verbū eſt ſꝑ importat exiſten tiam. ⁊ ſic ſenſus illius ꝓpōnis eſt ſortes eſt aīal. i. ſortes exiſtit aīal. hoc autem eſt falſum. qꝛ in ꝓpoſitionibus de eſt tertio adiacente hoc verbum eſt non importat exiſtentiam ſed conformitatem extremorum adinuicem. et qꝛ res concepte ſubijciuntur ⁊ predicantur in enunciationibus ⁊ nō res ad extra. et ergo ſiue ſortes ſit ſiue non ſit ſemꝑ eſt aīale et etiā homo. ⁊ ſic illa eſt bona ꝯſequētia. hō eſt aīal. ergo ſortes eſt aīal. etiam ſi ſortes nō exiſtat. vt poſt mortem eius. Sed moderni hoc negantes decipiunt̃ in illo ꝙ credunt (eſt) ſemꝑ dicere exiſtentiam

Arguit̃ Cōtra ſuſtinentes p̄dictā diuiſionē. in omi ꝯña. ꝯñs debet īcludi in añte. ſed in ꝯña mala nō includit̃ ꝯñs in añte. ergo non eſt ꝯña Dicēdū ꝙ ꝯña dupliciter accipit̃. Uno° ꝓ ꝯña bona ⁊ in ꝑmaria ſua ſcꝫatōne. ⁊ in tali ꝯñs includit̃ ſꝑ in ſuo añte. Alio° accipit̃ ꝯña in ſecūdaria ſcꝫatōne. vt etiam ſe extendit ad ꝯñam malaꝫ. et in tali non oportet ſemꝑ ꝯſequēs ꝯtineri in antecedente

Nono notandū. ꝙ ꝯña bona diuidit̃ in ꝯñam formalē et materialē. ꝯña formalis eſt. q̄ tenet in oībꝫ terminis ꝯſilī for ma arguendi retenta. ita ꝙ debet eſſe eadem q̄litas ⁊ q̄ntitas eo mō quo termini cōes nō relatiui dicerent̃ ꝯſiles inter ſe. et intelligendo de relatiuis grāmaticalibꝫ. vt ſunt ille. ipe et cōſimilia. Et dico notanter in diffinitōe (q̄ tenet in oībꝫ termīs ꝯſilibꝫ) qꝛ multe ſunt ꝯñe formales q̄ nō tenēt in oībꝫ termīs cōſilibꝫ. licet teneat̃ ꝯſilis forma qđ ptꝫ de ſyllō expoſitorio. Exēplū. nō ſequit̃. hō eſt aīal aſinus eſt aīal. ergo homo eſt aſinus. Illud etiā patet de tali ſyllō. in quo mediuꝫ ſumit̃ in minori cū relatiuo idēptitatis. qꝛ talis modus arguēdi bene valet cū relatiuo idēptitatis. ⁊ eſt formalis. ⁊ ſine relatiuo idē ptitatis nō eſt formalis. Exēplum primi vbi bene ſequit̃. hō currit. ⁊ ille hō eſt ſubſtātia. ergo ſubſtantia currit. Exēplum ſcđi. nam bn̄ ſequit̃. hō currit. et ille hō eſt ſophiſta. ergo ſo phiſta currit. Scđo notanter dixi in diffinitōe (cōſili formā

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-403/0202
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG